

Sygn. akt VII U 81/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i (...)

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2020 r. w W.

sprawy Kancelarii Doradztwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania Kancelarii Doradztwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 9 listopada 2018 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. R. jako pracownik u płatnika składek Kancelarii Doradztwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 marca 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. na rzecz odwołującej A. R. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

A. R. w dniu 13 grudnia 2018 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego

z dnia 9 listopada 2018 r., nr: (...) poprzez uznanie, że podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 marca 2018 r. jako pracownik Kancelarii Doradztwa (...).

z o.o. zwanej dalej (...). Ubezpieczona na wstępie wskazała, że jest zatrudniona

w Kancelarii Doradztwa (...) zwanej dalej (...) od dnia 12 października 2015 r. Potrzeba jej zatrudnienia w (...) wyniknęła z negocjacji, prowadzonych w pierwszym kwartale 2018 r., dotyczących świadczenia usług na rzecz (...) Budownictwa Mieszkaniowego Sp. z o.o. zwanej dalej (...). Odwołująca stwierdziła, że (...) potrzebowała pracownika, który miałby doświadczenie i kompetencje do przeprowadzenia audytu w (...). W związku z tym podniosła, że podjęła dodatkowo pracę w połowie pełnego wymiaru czasu pracy na rzecz (...), będąc zatrudnioną jednocześnie w (...). Zdaniem ubezpieczonej brak było podstaw do przeprowadzenia audytu w ramach zatrudnienia w (...), ponieważ umowa o świadczenie usług z (...) została zawarta przez (...). W jej ocenie Kodeks pracy daje prawo do odpoczynku

podczas wykonywania pracy w podstawowym zakresie u jednego pracodawcy, jednak nie zabrania swobodnie dysponować czasem wolnym, co oznacza możliwość zatrudnienia przez dowolną liczbę godzin w ramach świadczenia ze stosunku pracy u różnych pracodawców. Odwołująca stwierdziła, że od dnia 1 marca 2018 r. wykonywała polecenia wydawane przez P. C. w zakresie świadczenia usług na rzecz Gminy R.. Ubezpieczona zaznaczyła, że wykonywała pracę na rzecz (...) w różnych godzinach między 8 a 16 lub 16 a 20, co odbywało się za obopólną obu płatników składek. Stwierdziła, że jej charakter pracy wymagał szczegółowej analizy dokumentów klienta, dokonywania rozliczeń podatku VAT czy sfinalizowania usługi związanej ze sporządzeniem raportu z audytu, co jest czasochłonne i wymaga dużego zaawansowania pracownika. W jej ocenie przedstawiono niepodważalne dowody m.in. w postaci wydruków korespondencji mailowej z klientem spółki (...) na potwierdzenie wykonywania przez nią pracy na rzecz (...). Odwołująca podkreśliła, że wykonywane przez nią zlecenie na rzecz (...) również w godzinach pracy 08:00-16:00 nie oznacza świadczenia pracy dla (...). W tym zakresie wskazała, że wspólnie z J. W. (1) miała prawo ustalać czas pracy w (...) i (...) według potrzeb klientów. Podniosła, że (...) nie zatrudniła nowego pracownika, gdyż nie było takiej potrzeby z uwagi na upływ terminu na wykonanie audytu w dniu 26 czerwca 2018 r. (odwołanie z dnia 13 grudnia 2018 r., k. 3-9 a. s.).

Odwołanie tożsamej treści zostało złożone w dniu 17 grudnia 2018 r. przez płatnika składek (...) (odwołanie z dnia 17 grudnia 2018 r., k. 18-21 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 stycznia 2019 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ginekologa celem ustalenia kiedy najwcześniej ubezpieczona mogła zorientować się, że jest w ciąży oraz, czy będąc w ciąży mogła realizować obowiązki wynikające z zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy etatu oraz dodatkowo na 1/2 etatu. Organ rentowy wskazał, że strony odwołujące się nie przedstawiły w toku postępowania wyjaśniającego dowodów na świadczenie pracy przez ubezpieczoną w (...). Nadto zaznaczył, że odwołująca była również zatrudniona na rzecz drugiego płatnika składek (...) oraz zobowiązana do świadczenia pracy w godzinach 08:00-16:00, w których wykonywała również obowiązki wynikające ze stosunku pracy z (...). Zakład stwierdził, że stanowisko pracy odwołującej w (...) zostało utworzone wyłącznie na potrzeby jej zatrudnienia, ponieważ należące do niej obowiązki przejął w całości płatnik składek i nie zatrudnił nowego pracownika na zastępstwo. Podkreślił również, że zgłoszenie odwołującej przez płatnika składek do ubezpieczeń społecznym nastąpiło znacznie po obowiązującym terminie. W ocenie organu rentowego przedstawione okoliczności wskazują na nieważność umowy o pracę zgodnie z art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p., gdyż zatrudnienie ubezpieczonej miało na celu wyłącznie uzyskanie przez nią świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa, co prowadziło do osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników w nim partycypujących (odpowiedź na odwołanie z dnia 16 stycznia 2019 r., k. 29-31 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. (1) w dniu 4 maja 1998 r. zarejestrował w Centralnej Ewidencji i (...) o Działalności Gospodarczej firmę (...) o profilu rachunkowo-księgowym (odpis z (...), akta ZUS).

(...) została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 25 maja 2006 r. Funkcję Prezesa Zarządu spółki pełni M. G. (odpis z KRS, akta ZUS).

W Krajowym Rejestrze Sądowym figuruje również (...) (aktualnie: Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.) od dnia 20 sierpnia 2013 r. Prezesem zarządu spółki został J. W. (1) (odpis z KRS, k. 60-62 a. s.).

Ubezpieczona w dniu 12 października 2015 r. została zatrudniona przez (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Swoje obowiązki wykonywała w godzina 08:00-16:00 przy ul. (...) w P. (zeznania odwołujących, k. 162-165 a. s.).

Odwołująca w dniu 5 lutego 2018 r. miała ostatnią miesięczkę. Do jej zapłodnienia doszło w dniu 21 lutego 2018 r. Ubezpieczona urodziła dziecko w dniu 13 listopada 2018 r. (karta ciąży, k. 130-142 a. s.).

(...) otrzymała od Burmistrza miasta N. propozycje przeprowadzenia audytu firmy (...). Negocjacje pomiędzy (...) a (...) były dynamiczne, ponieważ audyt należało wykonać do czerwca 2018 r. W związku z tym J. W. (2) nie był w stanie znaleźć i zatrudnić nowego pracownika w krótkim odstępie czasu. W związku z tym zaproponował podjęcie dodatkowego zatrudnienia odwołującej, która wówczas pracowała w innej należącej do niego firmie (...). (...) reprezentowana przez prezesa zarządu J. W. (1) w dniu 1 marca 2018 r. zawarła z A. R. umowę o pracę na czas określony od 1 marca 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. na stanowisku księgowej w ramach połowy pełnego wymiaru czasu pracy (umowa o pracę z dnia 1 marca 2018 r., akta ZUS oraz zeznania odwołujących, k. 162-165 a. s.).

Odwołująca została uznana za zdolną do podjęcia pracy na stanowisku księgowej od dnia 1 marca 2018 r. W tym samym dniu ubezpieczona została przeszkolona przez pracodawcę z zakresu BHP i ochrony przeciwpożarowej (orzeczenie lekarskie nr 3/B/01/03/18 z dnia 1 marca 2018 r. karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 1 marca 2018 r. oraz szkolenie wstępne z zakresu ochrony przeciwpożarowej z dnia 1 marca 2018 r., akta ZUS).

(...) w dniu 3 kwietnia 2018 r. zarejestrowała odwołującą do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z datą od dnia 1 marca 2018 r. Naruszenie ustawowego terminu było wynikiem popełnionego błędu przez kadrową spółki (dokument (...) P (...), akta ZUS oraz zeznania odwołującego, k. 164-165 a. s.).

A. R. w dniu zawarcia umowy z (...) nie wiedziała, że jest w ciąży. Odwołująca miała wykonywać swoje obowiązki pod tym samym adresem, co w (...). Do zakresu obowiązków ubezpieczonej na stanowisku księgowej na mocy podpisanego dokumentu miało należeć: dokonanie analizy dokumentów księgowych przy przeprowadzeniu audytu, prowadzenie dokumentacji audytowych i opracowywanie raportów, kontakt z klientami, sprawdzanie dokumentów księgowych pod względem merytorycznym i formalnym, prowadzenie pełnej księgowości spółki oraz inne prace zlecone przez pracodawcę. Faktycznie odwołująca przeprowadzała audyt w (...) w okresie od 23 kwietnia 2018 r. do 26 czerwca 2018 r. W ramach audytu w szczególności przeprowadzała kontrolę dokumentacji (...) i wydruków z kont księgowych oraz dokonywała prawidłowości rozliczeń podatkowych. Dodatkowo sprawdzała poprawność sporządzonych sprawozdań finansowych. Jej dane personalne figurowały w zawartej umowie pomiędzy (...) a (...). W trakcie wykonywanej pracy odwołująca przyjeżdżała do biura (...) celem zapoznania się z dokumentacją księgową. Dodatkowo kontaktowała się za pośrednictwem poczty internetowej, aby uzyskać potrzebne jej informacje do wykonania audytu. Spotkania z pracownikami (...) odbywały się w godzinach pracy firmy między 08:00 a 16:00. Ubezpieczona mogła wykonywać czynności dla (...) w godzinach pracy na rzecz (...). Odwołująca podczas dokonywania kontroli związanej z rozliczeniami podatku VAT w (...) konsultowała się ze współpracownikiem w (...) P. C.. Ubezpieczona sporządziła również raport końcowy. Wykonywane przez nią czynności były nadzorowane w całości przez J. W. (1). Ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie przelewem na konto bankowe (zakres obowiązków, wyjaśnienia Prezes Zarządu (...) M. G. i pracownika (...) P. C., wydruki z poczty e-mailowej, potwierdzenia wykonania przelewu - akta ZUS oraz zeznania odwołujących, k. 162-165 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 14 września 2018 r. zawiadomił A. R. i (...) na podstawie art. 50 § 1 i art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. oraz art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia prawidłowości zgłoszenia odwołującej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i podstaw wymiaru składek z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Organ rentowy po zakończeniu postępowania wydał zaskarżoną decyzję z dnia 9 listopada 2018 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku

z art. 58 § 2 i art. 83 § 1 k.c. oraz art. 22 § 1 i art. 300 k.p. Organ rentowy stwierdził, że A. R., jako pracownik u płatnika składek (...), nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 marca 2018 r. W jego ocenie w toku postępowania wyjaśniającego strony stosunku pracy nie przedstawiły dowodów potwierdzających świadczenie pracy przez odwołującą na rzecz (...). Zakład wskazał, że ubezpieczona w godzinach pracy w (...) zajmowała się obsługą (...). Zaznaczył również, że odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń ze znacznym naruszeniem obowiązującego terminu, na krótko przed powstaniem niezdolności do pracy. Zdaniem organu rentowego płatnik składek nie zatrudnił nowego pracownika w miejsce ubezpieczonej, której zakres obowiązków został przejęty przez prezesa zarządu. W konsekwencji ZUS uznał, że dokonanie zgłoszenia A. R. do ubezpieczeń społecznych miało na celu wyłącznie uzyskanie przez nią prawa do wypłaty świadczenia, a nie faktyczne wykonywanie zatrudnienia, co stanowiło czynność pozorną (zawiadomienia z dnia 14 września 2018 r. i decyzja z dnia 9 listopada 2018 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz zeznań odwołujących się.

Rzeczowy materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania został uznany przez Sąd za wiarygodny. Organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i odpowiedzi na odwołanie utrzymywał, że strony procesu nie przedstawiły żadnych dowodów na świadczenie pracy przez odwołującą w (...). Tymczasem dokumenty zawierają zarówno oświadczenia osób współpracujących z odwołującą, jak i dowody w postaci wydruków dotyczących korespondencji e-mailowej prowadzonej z pracownikami (...). W tym kontekście należy zaznaczyć, że strony stosunku pracy nie mogły przedstawić organowi rentowemu dowodu z przeprowadzonego audytu, co stanowiłoby naruszałoby tajemnicy zawodowej doradcy podatkowego. W związku z tym należało oprzeć rozstrzygnięcie w zakresie dowodowym, który został przedstawiony przez strony postępowania. Odwołujący przedstawili dowody świadczące o zawarciu umowy o pracę, przeszkoleniu w zakresie BHP, dopuszczeniu do pracy czy wypłacie wynagrodzeń na podstawie przelewów bankowych. Sąd uznał, że oświadczenie prezesa zarządu (...) M. G. dowodzi, iż ubezpieczona faktycznie wykonywała audyt tej firmy. Również pracownik (...) P. C. potwierdził, że odwołująca konsultowała z nim prawidłowość wykonywanych czynności w ramach przeprowadzonego audytu. Co istotne, organ rentowy nie wniósł żadnych zastrzeżeń i nie odniósł się do tych dowodów, które sam przeprowadził. Nadto nie stwierdził, że ich oświadczenia nie zasługują na nadanie waloru wiarygodności.

W ocenie Sądu zeznania M. G. i P. C. korelują z zeznaniami odwołujących się. J. W. (1) logicznie wyjaśnił potrzebę dodatkowego zatrudnienia odwołującej w swojej firmie w ramach 1/2 etatu. W jego ocenie obowiązek szybkiego wykonania audytu na rzecz (...) nie dał możliwości znalezienia a następnie zatrudnienia nowego pracownika. W związku z tym uznał, że najlepszym rozwiązaniem będzie powierzenie dodatkowych obowiązków pracownikowi (...). Wymaga podkreślenia, że zaprotokołowane zeznania w toku postępowania wyjaśniającego i sądowego pozostały zbieżne ze zgromadzonymi dokumentami w aktach sprawy. Wynika z nich, że ubezpieczona faktycznie przeprowadzała audyt w (...) realizując przy tym zakres obowiązków wynikają z zawartej umowy o pracę z (...).

Wniosek organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego ginekologa należało pominąć przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie, ponieważ nie zmierzał on do wykazania, że odwołująca rzeczywiście nie wykonywała pracy w ramach zawartej umowy o pracę z (...). W ocenie Sądu wniosek ten miał na celu jedynie nieuzasadnione przedłużenie toczącego się postępowania. W kontekście zgromadzonego materiału dowodowego przeprowadzenie dowodu celem ustalenia kiedy odwołująca dowiedziała się o ciąży oraz, czy w związku z tym mogła wykonywać pracę dodatkowo w wymiarze 1/2 etatu byłoby nieprzydatne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Z karty ciąży wynika bowiem, że w dniu 5 lutego 2018 r. odwołująca miała ostatnią miesiączkę, zaś do zapłodnienia doszło dopiero w dniu 21

lutego 2018 r. Zanim ubezpieczona przeprowadziła badanie u lekarza ginekologa z pewnością nie posiadała wiedzy na dzień 1 marca 2018 r., że jest w ciąży. Nadto w aktach organu rentowego zawarte zostało orzeczenie lekarskie, zgodnie z którym ubezpieczona została uznana za zdolną do wykonywania pracy na stanowisku księgowej. Lekarz badający ówczesnie odwołującą nie znalazł żadnych przeszkód w jej stanie zdrowia wskazujących na brak możliwości wykonywania pracy dla (...). Organ rentowy

w stosunku od tego orzeczenia również nie zgłaszał żadnych zarzutów w toku postępowania sądowego. Nadto osoby zeznające nie wskazywały, aby ubezpieczona miała problemy

w realizowaniu zadań narzuconych jej przez J. W. (1). Ponadto nawet uznanie przez biegłego sądowego, że stan zdrowia ubezpieczonej w dniu podjęcia przez nią zatrudnienia nie pozwalał jej na podjęcie pracy w pełnym wymiarze czasu nie zmienia faktu, iż rzeczywiście wykonywała czynności, do których była zobligowana postanowieniami zawartymi w umowie o pracę.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...)Oddział w W. z dnia 9 listopada 2018 r., nr: (...), jako zasadne, zasługuje na uwzględnienie.

W toku postępowania sądowego przedmiot sporu wyznaczało rozstrzygnięcie dokonane przez organ rentowy, zgodnie z którym wyłączono odwołującą z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu pracy na rzecz (...) począwszy od dnia 1 marca 2018 r. Zakład w uzasadnieniu decyzji wskazywał, że przedstawione dowody nie dają podstawy do przyjęcia, iż odwołująca faktycznie pracowała w ramach zawartej umowy o pracę z (...). Jednocześnie zaznaczył, że (...) zgłosiła odwołującą do ubezpieczeń społecznych

z naruszeniem 7-dniowego terminu. Nadto uznał, że ubezpieczona miała świadczyć swoje obowiązki w godzinach wykonywania pracy dla (...) a po rozpoczęciu przez nią korzystania ze zwolnienia lekarskiego (...) nie zatrudniła nowego pracownika, co świadczy o pozorności zawartej umowy o pracę.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8

i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami,

z wyłączeniem prokuratorów. Na podstawie art. 13 pkt 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Jak stanowi art. 2 k. p., pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy

o pracę. W świetle art. 22 § 1 k.p., przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl art. 83 § 1 k.c., nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Na wstępie Sąd doszedł do wniosku, że odwołująca była osobą znaną kierownictwu (...). J. W. (1) świadomie zatrudnił ubezpieczoną w swojej spółce, gdyż miał do niej zaufanie ze względu na prawidłowe realizowanie przez nią obowiązków w (...),

w której była zatrudniona od dnia 12 października 2015 r. Prezes zarządu miał zaufanie do swojego pracownika, któremu powierzył dodatkowe czynności w ramach oddzielnego stosunku pracy. W związku z tym przy zawieraniu umowy o pracę intencją stron nie mogło być zapewnienie odwołującej jedynie ochrony ubezpieczonej. Niezależnie od powyższego

w ocenie Sądu wola zabezpieczenia społecznego nie może powodować nieważności lub pozorności umowy o pracę, nawet jeśli byłoby to głównym powodem podjęcia zatrudnienia. Zawarcie umowy o pracę wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie powoduje nieważności takiej czynności prawnej, jako mającej na celu

obejście ustawy, jeżeli na jej podstawie praca w reżimie określonym w art. 22 § 1 k.p. faktycznie jest wykonywana (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt III AUa 590/15)

Organ rentowy w pierwszej kolejności argumentując słuszność wydanej decyzji powoływał się na kwestie formalne. Uzasadniając swoje stanowisko stwierdził, że odwołująca została zgłoszona przez swojego pracodawcę do ubezpieczeń społecznych z uchybieniem ustawowego terminu. Z zeznań odwołującego przeprowadzonych w toku rozprawy wynika, że za naruszenie przepisów obarczył pracownika kadr (...), co oznacza, że zgłoszenie odwołującej w późniejszym terminie do ubezpieczeń społecznych nie było działaniem celowym wskazującym na pozorność zawartej umowy o pracę. Niewątpliwie fakt zgłoszenia pracownika do ubezpieczeń społecznych z przekroczeniem terminu jest naruszeniem obowiązków płatnika - pracodawcy stanowiącym wykroczenie przeciwko przepisom ustawy, W konsekwencji płatnik ponosi z tego tytułu odpowiedzialność. Natomiast fakt ten w żadnej mierze nie wpływa negatywnie na podleganie z mocy prawa ubezpieczeniom społecznym przez pracownika, który pracę podjął i wykonywał (wyrok Sądu Apelacyjnego

w Ł. z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt III AUa 1467/15). W ocenie Sądu okoliczności, na które powoływał się organ rentowy, związane z zamiarem nabycia ochrony ubezpieczeniowej oraz zgłoszeniem pracownika do ubezpieczeń społecznych z uchybieniem ustawowego terminu nie mogą uzasadniać rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie pierwszorzędne znaczenie miało ustalenie, czy odwołująca faktycznie realizowała stosunek pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Przepis art. 22 § 1 k.p. wskazuje jednoznacznie przesłanki, których spełnienie decyduje o istnieniu stosunku pracy. Pracownik jest zobowiązany do świadczenia pracy na rzecz i pod nadzorem swojego pracodawcy wyznaczającego czas i miejsce wykonywanych czynności wynikających ze stosunku pracy, który winien jest również wypłacać umówione wynagrodzenie.

W tym kontekście Sąd doszedł do wniosku, że odwołujący już w toku postępowania wyjaśniającego przedstawili dowody, które świadczyły o wykonywaniu przez ubezpieczoną obowiązków na rzecz (...). Organ rentowy dysponował korespondencją mailową wysyłaną pomiędzy odwołującą a pracownikami firmy (...), w której miała za zadanie przeprowadzenie audytu. Podkreślenia wymaga, że Zakład również przesłuchał na tą okoliczność prezesa zarządu (...). M. G. potwierdziła stanowisko stron odwołujących się wskazując, że odwołująca faktycznie przeprowadzała audyt w jej firmie,

a wykonywana praca była nadzorowana przez J. W. (1). Już na etapie postępowania administracyjnego organ rentowy dysponował materiałem dowodowym, który dawał podstawę do przyjęcia, że zawarta umowa o pracę z odwołującą nie była pozorna.

Organ rentowy w toku postępowania sądowego nie kwestionował, aby (...) nie dokonywała wypłat wynagrodzenia ubezpieczonej bądź nie wykonywała nad nią nadzoru pracowniczego. Zarówno z dokumentów, jak i przeprowadzonych zeznań wynika, że wynagrodzenie za wykonaną pracę odwołująca otrzymywała przelewem na konto bankowe, zaś wykonywanie przez nią audytu było nadzorowane przez J. W. (1). Zakład stanął na stanowisku, że odwołująca nie wykonywała obowiązków, do których była zobowiązana na mocy zawartej z (...) umowy o pracę. Tymczasem zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, że odwołująca faktycznie świadczyła czynności na rzecz (...). Ubezpieczona podpisując umowę o pracę miała wyznaczone miejsce i czas pracy. Odwołująca realizowała stosunek pracy w połowie pełnego wymiaru czasu pracy. Ubezpieczona zajmowała się przeprowadzaniem kontroli dokumentacji (...) i wydruków

z kont księgowych, dokonywała prawidłowości rozliczeń podatkowych oraz sprawdzała poprawność sporządzonych sprawozdań finansowych. Aby w sposób prawidłowy przeprowadzić swoje czynności odwołująca przyjeżdżała do biura (...) celem zapoznania się z dokumentacją księgową firmy, a ponadto kontaktowała się mailowo oraz spotykała się z pracownikami tej firmy.

W zaskarżonej decyzji zarzucono również, że odwołująca wykonywała obowiązki w godzinach pracy, w których powinna świadczyć czynności na rzecz innego podmiotu (...). Strony odwołujące faktycznie przyznały, że ubezpieczona musiała część swoich czynności wykonać na rzecz (...) poza umówionym zakresem godzin 16:00-20:00. Taki podział obowiązków związany był z urzędowaniem biura (...) w godzinach 08:00-16:00. Wówczas odwołująca kontaktowała się telefonicznie/mailowo lub spotykała się

z pracownikami (...). W ocenie Sądu takie łączenie obydwu prac było możliwe, ponieważ ubezpieczona podlegała z tytułu zatrudnienia w (...) i (...) jednej osobie – J. W. (1). Prezes zarządu (...) i prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) wyraził zgodę na łączenie obowiązków przez odwołującą w ramach dwóch oddzielnych stosunków pracy. Takie rozwiązanie było aprobowane, ponieważ

z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika, aby wykonywanie przez ubezpieczoną czynności z tytułu pracy na rzecz (...) było marginalizowane. Ubezpieczona realizowała oba stosunki pracy w jednej i tej samej siedzibie, a zatem nie było przeszkód, aby wykonywała swoje obowiązki zamiennie w określonych ramach czasowych 08:00-16:00 i 16:00-20:00.

Organ rentowy twierdził również, że umowa o pracę jest pozorna, ponieważ J. W. (1) nie zatrudnił nowego pracownika na miejsce odwołującej. W orzecznictwie podkreśla się, że choroba odwołującej nie stanowi samodzielnej przesłanki uznania zawartej

z nią umowy o pracę za pozorną, ale konglomerat okoliczności, takich jak brak wykonywania pracy określonej w umowie, brak istnienia w strukturze firmy powierzonego jej stanowiska przed zawarciem umowy o pracę, brak zatrudnienia innej osoby na zastępstwo, gdy z uwagi na niezdolność do pracy nie mogła świadczyć pracy, czy też jej zatrudnienie bezpośrednio na czas nieokreślony w sytuacji, gdy nie sprawdzono predyspozycji i kompetencji do pracy na wskazanym w umowie stanowisku pracy i nie było możliwości ich sprawdzenia z uwagi na występującą niezdolność do pracy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt III AUa 211/17). W ocenie Sądu stwierdzenie, że stanowisko, na którym ubezpieczona została zatrudniona, powstało specjalnie, aby miała zapewnione wysokie świadczenia z ubezpieczeń społecznych jest pozbawione podstaw faktycznych. (...) zawarła umowę o pracę z odwołującą w celu przeprowadzenia przez nią audytu

w (...). Należy zaznaczyć, że przed zwolnieniem lekarskim ubezpieczona wykonywała wszystkie obowiązki, które zostały jej narzucone w zakresie obowiązków. Finalnie odwołująca zdołała sporządzić raport, na podstawie którego należy wnioskować, że przeprowadziła w całości audyt firmy. Zatem J. W. (1) nie miał potrzeby zatrudnienia nowego pracownika, gdyż odwołująca wypełniła wszystkie cele wynikające ze stosunku pracy.

Mając na uwadze całość rozważań prawnych dokonanych w niniejszej sprawie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w punkcie 2 wyroku, w którym zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej 197,00 złotych. Na tą kwotę złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180,00 złotych zasądzone na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) oraz koszty procesu w postaci poniesienia opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych. Do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i obrony strony reprezentowanej przez adwokata podlega zaliczeniu wydatek poniesiony przez nią w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003 r., sygn. akt III CZP 2/03).

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...)

MK